

Zahteva više vlage od *Merulius* vrsta, te je osetljivija na sušenje drveta; može se čak suzbijati sušenjem.

Otpornija je na bakarna jedinjenja (CuSO_4) nego druge vrste.

Ekonomski značaj. Ova vrsta je najvažniji uzročnik truleži u rudnicima. Vrlo brzo razara drvo u vlažnim hodnicima (za manje od godinu dana). Mase micelije se razvijaju na površini drveta, sa koje vise kao stalaktiti; one se razvijaju preko stena i uglja i tim načinom prenose zarazu po okolini. Gljiva je česta na železničkim pragovima i u kućama na severu Evrope. Naročito je česta u zgradam sa propustljivim krovovima, dok se u suvim delovima zgrade ne razvija (obrnuto *Meruliusu*). Vrpce ne prodiru duboko u zidove, pa je suzbijanje lakše nego suzbijanje *Merulius* vrste.

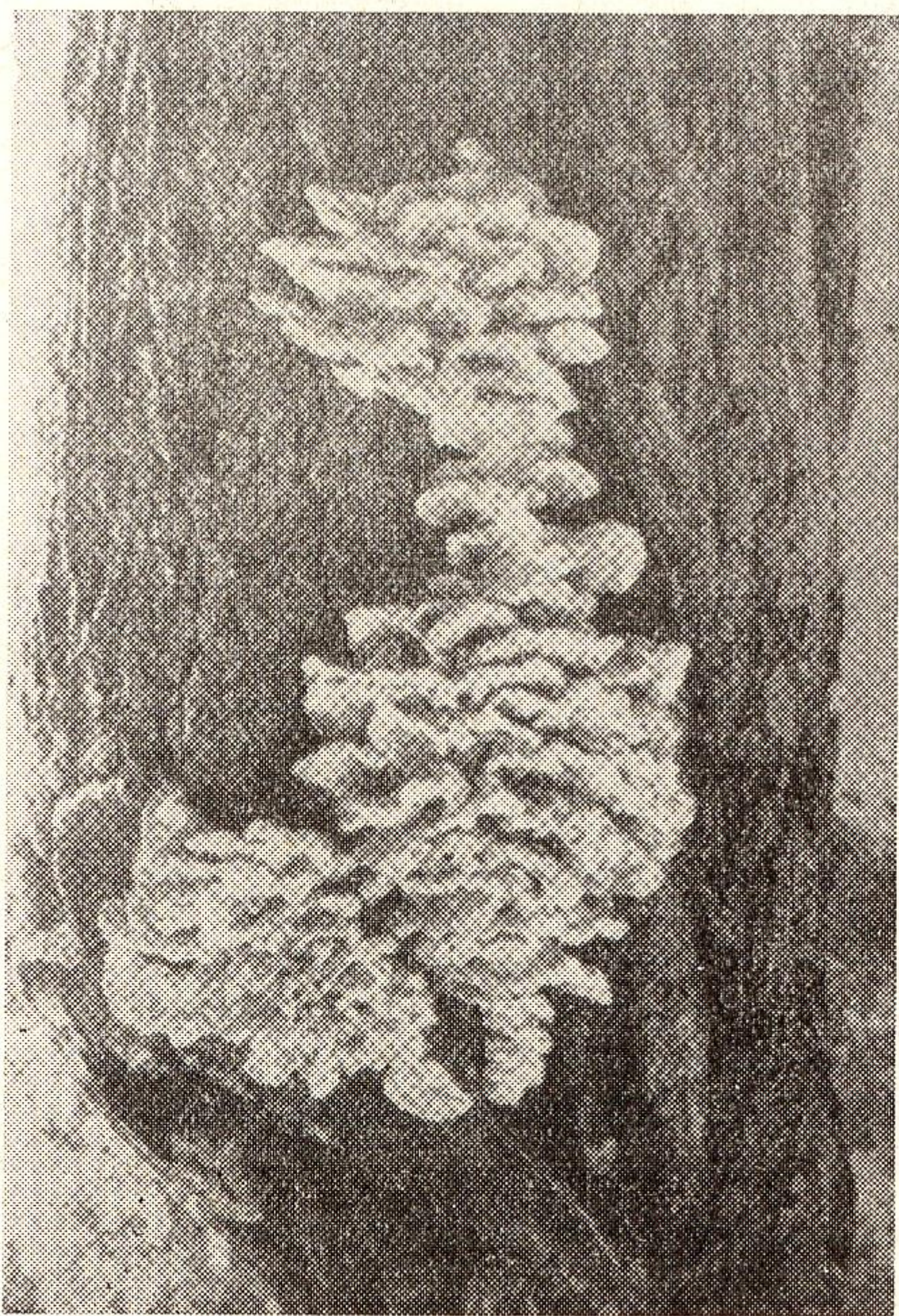
U dubećim stablima izgleda da se ne razvija.

***Poria xantha* Lind.** Razvija se na četinarskoj građi i u staklarama. Trulež je mrka prizmatična. Karpofore su žute. Micelija je površinska.

Brzo raste na $+28^\circ\text{C}$ (optimum). Maksimum leži između $+36\text{—}40^\circ\text{C}$.

Rod *Polyporus*

***Polyporus sulphureus* (Bull.) Fr.** Široko rasprostranjena gljiva u svetu. Napada lišćarsko i četinarsko drvo. Najčešća je u starim dubećim hrastovima, ali i u niskim srednjedobnim šumama. Osim hrasta, napada pitomi kesten, bor, ariš, bukvu i dr. vrste. Kod nas je jedna od najčešćih vrsta u lišćarskim šumama.

Sl. 52 — Karpofore gljive *Polyporus sulphureus* na deblu *Juglans cinerea* (prema Boyceu)

Karpofora. Jednogodišnja je i pojavljuje se krajem leta u grupama. Veličina im je 20—30 cm. Cevčice su kratke, a meso mekano. Boja himenofora je sumporasto-žuta, a gornje strane crvenkasto-žuta ili narandžasta. Karpofore izbijaju obično u podnožju stabala. Spore su $7\text{—}8 \times 5 \mu$, eliptične.

Trulež. U početku se ona teško utvrđuje: Hife se nalaze na udaljenosti od vidljivog traga truleži. Načeto drvo postepeno dobija žućkastu ili crvenkastu boju. U odmakloj fazi to je crveno-mrka prizmatična trulež. Drvo puca duž sržnih zrakova i tangencijalno, a pukotine se ispunjavaju kožastim agregacijama hifa, boje kože.

P. sulphureus napada vrlo aktivno hrastovu srčiku. Gubitak u težini drveta za 4 meseca je oko 16%. Gljiva je najveći destruktork parkovnih vrsta hrastova, a česta je i u hrastovim proređenim sastojinama, zatim na tehničkoj građi krupnih dimenzija, stubovima, brodskoj građi i sl. Ona se razvija u obrađenom drvetu ako je ono već bilo napadnuto u dubećem stanju, pošto se hrastovina sporo suši. Zbog toga je od značaja da se